

D'ací i d'allà

Ja hem fet vuit anys!

S'han acomplert vuit anys ja que començarem a publicar LA GRALLA. Per una casualitat, o per una ironia, ens posarem a la tasca en la diada del Primer de Maig. L'any 21, la Festa del Treball va escaure's en diumenge, i d'ací vé, i no d'altra cosa, la coincidència. Ara, en remarcar la data de la naixença de nostra publicació, podríem dir: «Avui, com ahir»; i no ens caldria dir altra cosa més, puix que el mateix esperit localista, — exageradament localista — encarnat en els mateixos homes, alenta en les nostres planes, com el dia que ens posarem a la feina i el format i tot de la nostra publicació és el mateix també. Té més planes ara, que no allavors; però també té més anys. Aquest augment de planes, pausat, però persistent, ens omple el cor de joia i d'esperança. La correspondència que trobem en el públic, ens fa creure en la bondat de la tasca empresa. I aquesta creència ens fa forts, i ens farà persistir pel mateix camí, amb la mateixa dignitat que fins avui.

Ara sí que podem nedar!

Entre les moltes coses que es fan i es desfan, a Granollers, i que cada dia que passa van canviant més la fesomia de la ciutat, cal esmentar la construcció d'una piscina en un tancat del carrer del Bisbe Grivé, cantonada al carrer de Barcelona.

Hom diu que el dia 24 de juny serà inaugurada aquesta piscina, i que l'anunci de la seva construcció ha produït molt entusiasme entre els aficionats a la natació ja que, degut a les grans dimensions que aquella tindrà, i a les seves moltes comoditats, podran practicar-se en ella diversos esports.

Creiem verament en l'entusiasme de la gent per la construcció d'aquesta piscina, ja que ella vindrà a ésser com el nostre riu Jordà on podem rentar nos dels nostres pecadets. Es tan extesa, ací, l'afició a nedar! I fa tant de temps que els nostres nedadors han de nedar en secl ..

Salvador Perarnau

Aquest poeta — el poeta de «L'Esquella», com irònicament dirà més d'un saviàs d'aquests que van pel món marcats — ha obtingut l'Englatina, en els Jocs Florals de Barcelona, amb la seva poesia «L'hereu de les muntanyes».

En Salvador Perarnau, además de poeta, és un home senzill i és bon amic nostre. Per tot aquest conjunt de coincidències, ens veiem obligats a felicitar-lo.

«Mirador»

Ha sortit ja el número 13 d'aquesta publicació que es fa a Barcelona, però «de cara a Europa» D'ençà del primer número. «Mirador» ens dona molta feina. El trobem tan ben fet, i d'una tal amenitat, que, vulgues que no, l'hem de llegir fins a topar amb el peu d'impremta.

«Mirador» és, al nostre parer, la temptativa més ben reeixida, feta fins avui a Barcelona, perquè Catalunya tingui un periòdic modern, fet per gent intel·ligent i que té un clar concepte del què és el periodisme. «Mirador» no és un setmanari típic, ni descordat. No pateix del doctrinarisme eixut que malogra tants esforços. Traspua en totes les seves planes un esperit de comprensió, que és el que el fa més agradable i el que fa

més falta a la nostra terra. I és tan divers i ben escrit... «Mirador» és l'obra d'un periodista, de Manuel Brunet, i d'un home de tan fina percepció, com Amadeu Hurtado.

Ja era hora que el nostre periodisme — tanmateix massa *pairalista* — comptés amb una publicació com aquesta, de tan amples horitzons.

«Una correcció a fer»

Oh, i ara que parlem de «Mirador», volem copiar-ne aquesta nota i fer hi el nostre comentari. Copiem:

«**Correcció a fer.**—Us felicito, Corominas! *Pigmalió* és una gran novel·la!

—Gràcies! I què més?

—Res més!

—Res més? Com es coneix que s'ou jove! Si fóssiu de la meua edat, m'hauríeu felicitat estrenyent-me la mà, i abaixant la veu m'hauríeu dit en to de protecció: «Aquell bisbe que es posà al cap d'una manifestació barcelonina demanant l'indult per als sublevats de Santa Coloma, no fou el Bisbe Català, sinó l'Urquinaona...»

Troblem tan subtil això que fan dir a Pere Coromines, que ens obliga a un comentari. ¿Què voldran dir? ¿Que l'autor de *Pigmalió* l'ha errada? ¿Que algun savi de secà potser li ha volgut esmenar la plana? Sigui el que es vulgui, se'ns ha de permetre de dir que fou el bisbe Català, tal com diu Coromines en el seu llibre, i no el bisbe Urquinaona, el bisbe que es posà al front de la manifestació. L'afusellament de Ferràndiz i Bellés fou en 1884 i el bisbe Urquinaona morí l'any 1883.

I ara que consti que això no ens ho ha dit cap «pagès de Granollers».

Vicents Daroqui

Ha mort a Barcelona aquest actor del Teatre Català. Comptava 73 anys i en feia ja alguns que havia hagut de retirar-se de les taules. Recordem ara que la darrera actuació de Daroqui, a Granollers, fou en representar-se en nostra ciutat «La Marieta de l'ull viu». Recordem també, en aquesta hora del seu traspàs — i potser ens repetim, — la creació que va fer del *Joan Taleia*, el personatge amb més calor d'humanitat de «La Reina Jove», d'En Guimerà. El record del vel actor, en nosaltres sempre més ha anat lligat amb el d'aquella nit de Caramelles i de triomf en el que fou teatre Principal de Barcelona.

Solució Cases

**ENFORTEIX els OSSOS
OBRE la GANA**

Indispensable a les dones
embarassades i les que crien

Molt útil per al creixement
dels nens

Preparat a la Farmàcia J. PUCHADES
Plaça de la Llana, 11 : BAR ELONA

Preu: 2'50 ptes.

De venda a les Farmàcies

La Constructora Vallesana

(MOSÀICS ESPINASSA)

Representant dels acreditats "TUBS FLORESTAN BEIN", de Barcelona

PREUS MODICS

Fàbrica

Carrer de l'Alba, 81

GRANOLLERS

Despatx

F. Torras Villà, 43 i 45